

SAGN OG ÆVENTYR

FRA SKÆLSKØR-EGNEN

Ved

Chr. Jespersen.

II.

i bringer her en Fortsættelse af Chr. Jespersens Optegnelser om Sagn og Overtro fra hans Barndoms og Ungdoms Egn. Men han oplever ikke at se det trykt. Den 3. Oktober døde han i sin Villa i Dyrehaven ved Skælskør.

Der er dermed afsluttet et ualmindelig virksomt Liv. Christian Jespersen var født 19. December 1856 paa Tyrekærsgaard i Tystofte. Han var efter sin egen Fortælling en lille skrøbelig Dreng, og Helbredet var aldrig stærkt, men der var en Vilje til at faa noget udrettet og passe paa, og han holdt til meget. Og med Slægten delte han et godt Hoved. I 18-Aars Alderen fik han et Ophold hos Trier paa Vallekilde. Derpaa var han 1880 paa Askov, halvt som Elev og halvt som Gartner. Jeg har liggende interessante Optegnelser af ham om hans Søndagsture fra Askov ud i Hederne, hvor han saa, hvilke Afsavn Datidens Hedeopdyrkere bød sig selv for at skabe eget Hjem.

Han fortsatte Gartneruddannelsen og lærte Frøavl. Faderen havde imidlertid købt Annebjerggaarden. Her fik han Lov at drive Frøavl for egen Regning. Broderen Vilhelm Jespersen fik siden Annebjerggaard. En endnu levende Broder er Købmand Anders Jespersen i Skælskør. Selv købte Chr. J. Ejlebæksgaard 1889, senere Guldagergaard, og 1902 den store Tranderupgaard, som han stadig forøgede og 1924 afstod til sin Søn Axel Jespersen.

Det blev en hel Forvandling for den forsømte Gaard. Og Frøavlens lykkedes, saa den uformuende Mand blev rig.

Hans Interesser naaede imidlertid meget videre end til den store Bedrift. Han kunde gaa op i mange Ting, og saa var alt præget af hans djærve og robuste men tillige vennesæle Personlighed.

Her er Grund til at nævne hans Interesse for Historie og historiske Levninger i Hus og Mark. Han saa alt og huskede alt.

Jeg mindes levende en Vandring med ham fra Gaard til Gaard i Skælskørs Algade, da han paaviste mig ud fra Iagttagelser fra forskellige tilfældige Gravninger gennem 50 Aar, hvor Skælskørs Karmeliterkloster har ligget. En stor Oldsagssamling gik til Sorø Museum, i hvis Bestyrelse han sad. En Overgang var han ogsaa Bestyrelsesmedlem i Historisk Samfund.

Mit sidste Samvær med ham var som Fredningsnævnsmedlem i Foraaret, da han fik et gammelt Skovareal ved Skælskør, de saakaldte Colds Stubbe, fredet.

I sin Alderdom har han nedskrevet disse Sagn. Fortællemaaden er utvivlsomt præget af ham. Men vi regner med, at han har gengivet de gamle Fortælleres Mening.

P. Severinsen.